

3. Стецюк Т.І. Сутність медичного страхування та його місце у системі соціального захисту громадян / Т. І. Стецюк // Фінанси, облік і аудит: Зб. н. п. – К.: КНЕУ, 2008. – Вип.1. – С.142-148.

4. Осадець С.С. Страхування : підручник / С.С. Осадець. – Вид. 2-ге, [перероб. та доп.]. – К.: Вид-во КНЕУ, 2002. – 599 с.

5. Ліга страхових організацій України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uainsur.com/massmedia>.

6. Офіційний сайт Міністерства охорони здоров'я України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/reg_rivne.html.

УДК 368

М.І. Диба,

д.е.н., професор,

професор-консультант кафедри менеджменту банківської діяльності,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

О.М. Диба,

к.е.н., доцент, доцент кафедри інвестиційної діяльності,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»

ІНВЕСТИЦІЙНА ФУНКЦІЯ СТРАХОВИКА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ

Інвестиційна діяльність страхових компаній є важливим елементом соціально-економічного розвитку суспільства. Економічне значення інвестиційної діяльності страхових компаній обумовлене великими обсягами їх інвестиційних ресурсів.

У вітчизняній та зарубіжній літературі накопичено значний досвід дослідження інвестиційної функції страхування. Свій внесок у вирішення цього питання зробили: М. Александрова, яка при розгляді функцій страхування виокремлює інвестиційну функцію, що передбачає вкладення тимчасово

вільних коштів страховика в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності з метою отримання прибутку [1]; Л. Орланюк-Малицька при розгляді платоспроможності страхової організації зазначає, що в страховій справі інвестиційний прибуток відіграє і специфічну роль: він дає можливість страховику мати збиток за власне страховими операціями, що дає йому змогу забезпечувати свої позиції на ринку в умовах конкуренції [2]. Дискусійним є твердження О. Гвозденко, в якому зазначено, що основним джерелом отримання прибутку для страхової організації більшості цивілізованих країн є не збір страхових платежів, а інвестиційна діяльність, яка проводиться вкладанням частини тимчасово вільних коштів страхового фонду в прибуткові науково-технічні проекти, комерційні угоди, цінні папери, державні короткострокові облігації, в депозити тощо [3].

Світовий досвід свідчить, що ресурси страхових компаній є важливим джерелом інвестиційного капіталу. Це пов'язано з інверсією циклу, оскільки отримання страхової премії передуює наданню страхової послуги із розподілом ризику в часі. Тому страховик протягом часу дії договору страхування тимчасово розпоряджається коштами страхувальника, які акумульовані у страхових резервах. Крім коштів страхових резервів, страховик має у своєму розпорядженні власні кошти у вигляді вкладів засновників, а також спеціальних фондів, які сформовані за рахунок прибутку та суми нерозподіленого прибутку.

А.В. Мертенс вважає, що основний зміст діяльності інституційного інвестора можна охарактеризувати поняттям інвестиційний процес, складовими якого є: формування інвестиційної стратегії на основі цілей та обмежень діяльності організації, а також тих можливостей, які надаються ринком; аналіз інвестицій, під яким розуміється аналіз ринку в цілому, його сегментів, окремих цінних паперів; формування інвестиційного портфеля; управління портфелем; оцінка ефективності інвестиційної діяльності [4, с. 267-268].

У. Шарп визначає інвестиційний процес як процес прийняття інвестором рішення відносно виду активу, в який здійснюються інвестиції, обсягів та термінів інвестування. Інвестиційний процес складається з наступних етапів: вибір інвестиційної політики; аналіз ринків активів; формування інвестиційного

портфеля, яке включає визначення конкретних активів вкладання коштів та пропорцій розподілу інвестованого капіталу між активами; перегляд портфеля у зв'язку зі зміною мети інвестування; оцінка ефективності портфеля, тобто оцінка отриманої або очікуваної доходності та ризику [5]. Н.І. Лахметкіна визначає економічну сутність інвестиційної діяльності як єдність процесів вкладання ресурсів і отримання доходів у майбутньому. А послідовність етапів, дій і операцій щодо здійснення інвестиційної діяльності утворює поняття інвестиційного процесу [6].

І.О. Бланк виокремлює інвестиційну діяльність підприємства як таку, що являє собою цілеспрямовано здійснюваний процес пошуку необхідних інвестиційних ресурсів, вибору ефективних об'єктів (інструментів) інвестування, формування збалансованої по обраних параметрах інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) і забезпечення її реалізації [7].

Т.І. Стецюк зазначає, що інвестиційна діяльність – це послідовна, цілеспрямована діяльність, що полягає в капіталізації об'єктів власності, у формуванні та використанні руху інвестиційних ресурсів, регулюванні процесів інвестування і міжнародного руху інвестицій та інвестиційних товарів, створенні відповідного інвестиційного клімату і має на меті отримання прибутку або певного соціального ефекту [8, с. 222-224].

Зауважимо, що чинне законодавство не дає визначення щодо інвестиційної діяльності страховика. Законом України «Про страхування» визначено, лише, що «предметом безпосередньої діяльності страховика може бути тільки страхування, перестрахування та фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням і управлінням страховими резервами». А діяльність страховика, пов'язана з розміщенням, формуванням резервів та управління ними, є по суті інвестиційною діяльністю.

Отже, суть інвестиційної функції полягає у вкладенні тимчасово та відносно вільних від зобов'язань коштів страховика на депозитні рахунки в банківські структури, вкладання грошей в нерухомість, придбання цінних паперів та здійснення інших видів діяльності з метою отримання прибутку за умови диверсифікації, безпечності, прибутковості та ліквідності.

Список використаної літератури

1. Александрова М.М. Страхування: Навч.-метод. Посібник / М.М. Александрова. – К, 2002. – 208с.
2. Орланюк-Малицкая Л.А. Платежеспособность страховой организации / Л.А. Орланюк-Малицкая. – М., 1994. – 151 с.
3. Гвозденко А.А. Основы страхования: Учебник / А.А. Гвозденко. – М.: Финансы и статистика, 1998. – 304 с.
4. Мертенс А.В. Инвестиции: курс лекций по современной финансовой теории / А. В. Мертенс. – К.: Киевское инвестиционное агентство, 1997. – 297 с.
5. Шарп У., Александер Г., Бэйли Д. Инвестиции: Пер. с англ. / У. Шарп, Г. Александер, Д. Бэйли. – М.: Инфра-М, 1998. – 128 с.
6. Лахметкина Н.И. Инвестиционная стратегия предприятия / Н.И. Лахметкина. – М.: КНОРУС, 2006. – 184 с.
7. Бланк И.А. Основы инвестиционного менеджмента / И.А. Бланк. – Т. 2. – К.: Эльга-Н, Ника – Центр, 2001. – 511 с.
8. Стецюк Т.І. Аналіз інвестиційної діяльності страхових компаній / Т.І. Стецюк // Страховий ринок в нових економічних умовах: виклики та перспективи розвитку: Зб. тез доп. Міжнародної науково-практ. конф., КНУ імені Тараса Шевченка. - Том 2. – Київ: КНУ імені Тараса Шевченка, 2011. – С. 222-224.

УДК 334.012.82:336.7

О.Л. Дибань,

здобувач кафедри менеджменту банківської діяльності,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

СТРАХУВАННЯ ЕМІТЕНТІВ БАНКІВСЬКИХ КАРТ

Розвиток взаємовідносин страхових та банківських установ може бути забезпечений за умови стимулювання розвитку страхування емітентів банківських карт, що можливо досягти за умови забезпечення правових основ, які спрямовані на підвищення правової захищеності споживачів фінансових послуг.